

ת"פ 36682/11/15 - מדינת ישראל נגד מ.ע., הנאשם

בית משפט השלום בירושלים

08 נובמבר 2017

ת"פ 36682-11-15 מדינת ישראל נ' ע'

בפני כב' השופט יצחק שמעוני

בעניין: מדינת ישראל - המאשימה באמצעות ענף
תביעות ירושלים משטרת ישראל

נגד

מ.ע. - הנאשם

ע"י ב"כ עוה"ד נמיר אדלבי

גזר דין

כתב האישום

1. הנאשם, תושב אxxxxא, יליד 1971, הורשע על פי הודאתו במסגרת הסדר טיעון בעבירות של תקיפת בת זוג הגורמת חבלה של ממש והפרעה לשוטר בשעת מילוי תפקידו, לפי סעיפים 275 ו-382(ב) לחוק העונשין, התשל"ז - 1977 (להלן: "חוק העונשין").

מכתב האישום המתוקן עולה כי ביום 12.11.15 דחף הנאשם את המתלוננת שנפלה על גבה וסטר לה בפניה וכתוצאה מכך נגרמה למתלוננת אדמומיות בלחיה. בעקבות האירוע הוזעקה המשטרה ואל הבית הגיעו השוטר עופר גיגי והקצין פאדי חלבי, וביקשו לעכב את הנאשם. משנגשו אליו, התפרע הנאשם, בעט בדלת הניידת וקילל את השוטר ואת הקצין עד אשר נכבל ונעצר.

במסגרת ההסדר תוקן כתב האישום והצדדים הסכימו כי הנאשם יישלח לתסקיר שירות המבחן שלאחריו המאשימה תטען לשישה חודשי עבודות שירות והסניגור חופשי בטיעונו, זאת במידה והתסקיר יהא חיובי.

כמו כן, נשלח הנאשם לממונה על עבודות שירות להכנת חוות דעת.

תסקיר שירות המבחן

2. מהתסקיר מיום 7.2.17 עולה כי הנאשם בן 46 שנים, נשוי מזה כ- 17 שנים ואב ל-3 ילדים. לדבריו, בשנים האחרונות אינו עובד בשל בעיות במצבו הבריאותי. לחובת הנאשם 4 הרשעות קודמות, כאשר האחרונה בהן הינה מיום 29.6.09.

בהתייחס לעבירות נשוא כתב האישום, הנאשם לקח על עצמו אחריות וביטא צער וחרטה והביע מוכנות והסכמה להשתלב בכל תהליך טיפולי אשר יוצע לו. בתסקיר זה הומלץ לדחות את המשך הדיון בעניינו לצורך תקופת ניסיון טיפולי למשך 4 חודשים.

בתסקיר המשלים מיום 4.6.17 מציינת קצינת המבחן כי הנאשם השתתף בקבוצת טיפול, בה נכח ב- 5 מפגשים קבוצתיים. בפגישה פרטנית הביע הנאשם קושי וחוסר שביעות רצון מהקבוצה הטיפולית ומסר שהוא חש שהקבוצה אינה מסייעת לו כלל ועל כן סיים את השתתפותו בה. המלצת קצין המבחן הינה כי אם יוטל עונש מוחשי, יהא זה לתקופה קצרה אשר תרוצה בדרך של עבודות שירות.

חוות דעת הממונה

3. בחוות דעת הממונה מיום 20.8.17 צוין כי הנאשם נבדק רפואית ונמצא כשיר לרצות מאסר בעבודות שירות.

טיעוני ב"כ הצדדים לעונש

4. ב"כ המאשימה טענה, כי מאחר שהנאשם לא שיתף פעולה באופן מלא עם שירות המבחן, הרי שאין לראות בתסקיר חיובי באופן מלא ובמקרים של אלימות במשפחה אין מקום שהתסקיר יהיה שלילי. אין להתעלם מכך שלחובת הנאשם עומדות ארבע הרשעות קודמות, ובהן ההרשעה האחרונה אירעה בשנת 2009 בעבירה של תקיפת בת זוג, תקיפה חבלנית וכן עבירות ישנות בעבירות ביטחוניות חמורות בגין ריצה 3.5 שנים ולכן עותרת ב"כ המאשימה לעונש של 9 חודשי מאסר בפועל וכן מאסר על תנאי.

5. ב"כ הנאשם ציין בטיעונו, כי בישיבה בה הוצג הסדר הטיעון מיום 14.6.16 לא ייצג את הנאשם באותו שלב ולא הוגדר מהו "תסקיר חיובי" לשם מימוש ההסדר בין הצדדים. לדבריו עולה קושי של פרשנות בעניין מהו "תסקיר חיובי". לעניות דעתו, התסקיר שהוגש הינו חיובי, אם כי לא אידיאלי. כמו כן, כתב האישום המתוקן הינו ברף הנמוך של עבירות אלימות ובנסיבות אלה הפסיקה לא קבעה מתחמים של מאסרים בפועל.

לטענתו, מדובר באירוע שאירע לפני כשנתיים, ומאז הנאשם לא שב לבצע עבירות נוספות. הנאשם והמתלוננת חיים ביחד ומגדלים 3 ילדים. כמו כן, הנאשם היה במעצר של שבוע ימים ולאחר מכן הוא שוחרר למעצר בית מלא ששהה בו למשך 8 חודשים, עד אשר בוטל ביום 14.6.16. לאור כל אלה, מבקש ב"כ הנאשם להתחשב בהמלצת שירות המבחן וטוען לעונש מאסר לתקופה קצרה אשר תרוצה במסגרת של עבודות שירות.

הנאשם בדברו האחרון הסביר כי רצה לשתף פעולה עם שירות המבחן ולקחת חלק במפגשים ולדבריו, קצין המבחן אמר שישחרר אותו מהמפגשים ויכין תסקיר בעניינו.

מתחם העונש ההולם

6. על פי תיקון 113 לחוק העונשין, יש לגזור את דינו של הנאשם בהתאם לעיקרון ההלימה, היינו קיומו של יחס הולם בין חומרת העבירה בנסיבותיה ומידת אשמו של הנאשם לבין סוג ומידת העונש שיש להטיל עליו. בקביעת מתחם העונש ההולם יש להתחשב בערך החברתי שנפגע, במידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנוהגת ובנסיבות הקשורות לביצוע העבירה.

בר"עפ 182/13 נעם משה נ' מדינת ישראל קבע כב' השופט א' שהם:

"מעשי אלימות בתוך המשפחה נתפסים כבעלי חומרה מיוחדת במערכת האיסורים הפליליים העוסקים בעבירות אלימות. הציפייה האנושית הטבעית הינה כי בתוך המשפחה ישררו יחסי אהבה, הרמוניה וכבוד הדדי. הפרתה של ציפייה זו הופכת את השימוש באלימות במשפחה לתופעה העומדת בניגוד עמוק לחוש הצדק האנושי. יתר על כן, במסגרת המשפחה, מופעלת האלימות על פי רוב בידי החזק כלפי החלש" ...

הערך המוגן בעבירה של תקיפת בן זוג הינו הגנה על שלומו הגופני ובטחונו האישי של הפרט. כאשר מדובר בעבירות במסגרת התא המשפחתי, נפגע גם ערך חברתי נוסף שעניינו שלמות התא המשפחתי, וכבודו של אדם בתוך ביתו מצד הקרובים לו ביותר.

הערך המוגן בעבירה של הפרעה לשוטר בשעת מילוי תפקידו הינו השמירה על הסדר עליו אמונים שליחי הציבור.

נסיבות ביצוע העבירה מלמדות כי הנאשם ניצל את חוזקו הגופני כלפי המתלוננת אשתו, ותקף אותה באופן האמור. כתוצאה מהסטיירה נגרמה למתלוננת אדמומיות והיא חוותה כאב וצער. מעבר לכאב הפיזי, פגע הנאשם בביטחונו, בשלוותה ותחושת מוגנותה של המתלוננת- אשתו וגרם לה צער והשפלה.

בכך לא תם האירוע, וגם כלפי השוטרים אשר באו לעצרו בעקבות התקיפה, נהג הנאשם באלימות תוך שהפריע למלאכתם.

עיינתי בפסיקה אשר הוגשה על ידי הסניגור אשר משקפת מתחם ענישה נמוך ביחס לעבירות שלפניי, ולאחר ששקלתי את הערכים המוגנים והפגיעה בהם בנסיבות העניין, ונתתי דעתי לענישה הנוהגת בפסיקה, אני קובע כי מתחם הענישה נע במקרה זה בין שישה חודשי מאסר שיכול שירוצה בעבודות שריות ועד 18 חודשי מאסר.

העונש המתאים

7. כאמור בסעיף 40ג(ב) לחוק העונשין, עובר לגזירת העונש המתאים לנאשם, בית המשפט ישקול את הנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירות.

הנאשם בן 46 שנים, נשוי ואב לשלושה ילדים, הודה בעבירה המיוחסת לו ובכך נטל אחריות על המעשים ושיתף פעולה עם רשויות החוק. כמו כן, כפי שעולה מתסקיר שירות המבחן, הנאשם בעל יכולת וכוחות לניהול אורח חיים תקין שבעבר התבטאו בסיפוק צורכי הפרנסה של בני משפחתו. עוד עולה, כי בעצם הרחקת הנאשם מאשתו ובעצם ניהול ההליכים המשפטיים והמשטרתיים נגדו, הומחשה עבור הנאשם חומרת מעשיו וההשלכות הקשות עליו ועל בני משפחתו הוא הורתע מחזרה על מעשים דומים בעתיד.

הנאשם הביע חרטה וצער על המעשים והחל לקחת חלק בטיפול קבוצתי במסגרת שירות המבחן. מחד גיסא, מתסקירי שירות המבחן עולה כי הנאשם הביע צער וחרטה על מעשיו, אך מאידך הנאשם לא השלים את השתתפותו בקבוצת הטיפול ומשכך קשה לאמוד את יכולתו של הנאשם לשלוט בכעסו ולהימנע ממעשים דומים בעתיד.

לחובת הנאשם עומדות 4 הרשעות קודמות כאשר האחרונה בהן אירעה בשנת 2009, באותה עבירה בה הורשע בהליך זה.

מעצרו של הנאשם גם הוא הובא במניין השיקולים בעת קביעת העונש המתאים. כמו כן, סבורני כי אין מדובר בתסקיר שלילי ועל כן ראוי בנסיבות העניין לאמץ את הסדר הטיעון שהוצג על ידי ב"כ הצדדים.

8. בנסיבות אלה ונוכח המלצות שירות המבחן שלא לשולחו למאסר בפועל, ולאחר ששקלתי את כל השיקולים לקולא ולחומרא, אני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים :

א. שישה חודשי מאסר אשר ירוצה בדרך של עבודות שירות, בהתאם לחוות דעת הממונה על עבודות השירות. משחלף המועד שנקבע בחוות הדעת יקבע הממונה מועד תחילה חדש וידווח לבית המשפט ללא צורך בקיום דיון.

ב. חמישה חודשי מאסר אשר אותם לא ירצה הנאשם אלא אם יעבור תוך שלוש שנים מהיום על כל אחת העבירות בהן הורשע בהליך זה.

ככל שקיימת הפקדה בקופת בית המשפט, אני מורה על השבתה לנאשם.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בתוך 45 יום.

ניתן היום, י"ט חשוון תשע"ח, 08 נובמבר 2017, במעמד ב"כ המאשימה עו"ד ניצנית פזואלו, הנאשם וסניגורו עו"ד נמיר אדלבו.